

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Варна, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I - СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станчо Р. Савов

Членове: Светла В. Даскалова
Румяна П. П.

при участието на секретаря Нели Ат. Ковачева
в присъствието на прокурора К. Ст. П.
като разгледа докладваното от Станчо Р. Савов Частно наказателно дело № 20233100200246 по описа за 2023 година

Производството е образувано по реда на чл.44 от ЗЕЕЗА за разглеждане на Европейска заповед за арест на българския гражданин Х. И. Д., роден в гр.Варна на 23.02.1994г., издадена на 06.02.2023г., от районен съдия Шмидт, Районен съд - Хамбург, ФР Германия, с искане за предаване на лицето с цел провеждане на наказателно преследване.

В съдебно заседание представителят на Варненска окръжна прокуратура поддържа искането, като излага , че лицето следва да бъде изпратено на искащата държава след като изтърпи наказанието си по което е осъден по НОХД №127/2023г. по описа на Окръжен съд Варна

Защитата на лицето заема становището, че лицето следва да бъде изпратено на искащата го държава след като изтърпи наказанието си в България

Лицето, чието предаване се иска – Х. И. Д., след разясняване на процедурата изразява желание да бъде предаден доброволно на германските власти за провеждане на разследване спрямо него от Районен съд – гр. Хамбург. Не се отказва от принципа на особеността.

В указания тридневен срок не е оттеглил даденото от него съгласие за доброволно предаване.

След преценка на събраните по делото доказателства и становищата на

страните, изразени в съдебно заседание, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 06.02.2023г. Районен съд - гр.Хамбург, Федерална република Германия е издал Европейска заповед за арест на българския гражданин Х. И. Д., по наказателно дело 160 Gs 2035/22година за причиняване на две престъпления извършени на 14.08.22г. в гр. Хамбург, ул.,„Зеехафенщрасе“ №1, както следва:

1. безпричинно удрял съквартиранта си, блъскал го на леглото, душал го, нанасял му няколко удара с плоска ръка по лицето и с юмрук по слънчевия сплит, така че не можел да диша - умишлена телесна повреда.

2. След като ситуацията се успокоила, пострадалия отишъл в кухнята, където обвиняемият му нанесъл няколко удара с юмрук по очите и в областта над тях, от което пострадалия изпаднал в безсъзнание за 1-2 мин. – опасна телесна повреда.

Правната квалификация на деянията е съгласно законовите разпоредби на §223, ал.1, §224, ал.1, т.5; §230 от немския Наказателен кодекс. Максималния срок на наказанието е лишаване от свобода до 5 години.

По съществото на искането:

Съдът, в настоящия си състав намира, че искането се явява **основателно**.

На първо място разпоредбата на чл.36 от ЗЕЕЗА урежда условията, при които може да бъде издадена Европейска заповед за арест и съответно едно лице да бъде предадено на искащата държава. В настоящият случай, видно от приложените доказателства, тези условия са налице и заповедта е издадена в съответствие с изискуемите реквизити посочени в чл. 37, ал.1, т.1-7 от същия закон.

По нататък, съгласно разпоредбата на чл.44, ал.6 от ЗЕЕЗА при постановяване на решението си съдът следва да прецени дали не е налице някоя от пречките, предвидени в чл.39 и чл.40, както и има ли основания за отлагане на изпълнението или за условно изпълнение на заповедта по чл.52 от ЗЕЕЗА, за да може да се извърши предаването на лицето на искащата държава.

Съдът съобрази, че не са налице абсолютните предпоставките на чл.39 от ЗЕЕЗА за отказ да се изпълни Европейската заповед за арест, след което разгледа и основанията по чл.40 от ЗЕЕЗА - престъплението, за което е

издадена ЕЗА не е извършено цялостно или частично на територията на Република България, не е подсъдно и на български съд, не е изтекъл предвидения давностен срок, лицето не е търпяло и не търпи наказание за това деяние в страна, която не е членка на ЕС.

От представените по делото материали се съдържат обстоятелства, че престъплението, за което се иска българския гражданин по ЕЗА е осъществено на територията на искащата държава и че лицето се иска с цел наказателно преследване във ФРГ.

От описанието на деянието, в което Д. е обвинен е видно, че се касае за престъпление, което съгласно Наказателния кодекс на РБ, съответства на деяние по чл.129, ал.1 от НК.

При изследване на факултативните основания за отказ, съдът установи, че е налице основанието по чл.40, ал.1, т.1 от ЗЕЕЗА.

Видно от събраните по делото доказателства, в Република България, срещу Х. И. Д., има висящо съдебно производство по НОХД№127/2023г. по описа на ВОС, за извършено престъпление по чл.199, ал.1, т.4, вр. чл. 198, ал.1, вр. чл. 26, ал.1 от НК, наказуемо с лишаване от свобода от 5 до 15 години, извършено в периода 31.09.2022г. – 14.11.2022г. в гр. Варна, по което му е наложена мярка за неотклонение „Задържане под стража“ и лицето се намира в Затвора - Варна. По същото дело на 23.02.2023г. е постановена присъда с която Д. е бил признат за виновен по предявеното му обвинение, като му е наложено наказание четири години лишаване от свобода , което да изтърпи при първоначален строг режим. Присъдата не е влязла в сила.

В конкретния случай е налице посоченото основание и съдът може да откаже или да отложи изпълнението на Европейската заповед за арест на издаващата държава на посоченото основание, тъй като преди получаването на заповедта за престъплението, за което е издадена, лицето е привлечено като обвиняем в Република България за друго тежко престъпление.

Поради това настоящият състав приема, че е налице хипотезата на чл.52, ал.1 от ЗЕЕЗА, за **отложено предаване** на поисканото от германската държава лице, до приключване на наказателното производство с **влязлата в сила присъда, различна от Европейската заповед за арест.**

За гарантиране изпълнението на ЕЗА по отношение на Д., съответните

органи – Затвора-Варна са длъжни при евентуално изменение на мярката за отклонение или прекратяване на наказателното производство да не освобождават лицето, с оглед изпълнението на ЕЗА и незабавно да уведомят за това съда, тъй като на **основание чл. 44, ал.7 от ЗЕЕЗА, във вр. с чл.52, ал.1 мярката за неотклонение по ЕЗА „Задържане под стража“ се счита взета от момента на приключването с влязла в сила присъда.**

Водим от изложените по-горе съображения Варненския окръжен съд и на посоченото основание в чл. 52, ал.1 от ЗЕЕЗА,

РЕШИ:

ПРЕДАВА българския гражданин Х. И. Д., ЕГН***** на компетентните съдебни власти на Федерална република Германия, въз основа на Европейска заповед за арест издадена от Районен съд – Хамбург, на 06.02.2023г., с цел провеждане на наказателно преследване по наказателно дело 160 Gs 2035/22г. за причиняване на телесна повреда.

ОТЛАГА на основание чл. 52, ал. 1 от ЗЕЕЗА фактическото предаване на исканото лице до окончателното приключване на воденото в Република България наказателно производство по НОХД№127/2023г. по описа на ВОС, с влязъл в сила съдебен акт и изтърпяване на наказанието, в случай на осъждане.

На основание чл.44, ал.7 от ЗЕЕЗА, във вр. с чл.52, ал.1 от същия закон мярката за неотклонение „Задържане под стража“, да се счита взета от момента на приключване на горесцитираното наказателно производство в Република България до фактическото предаване на българския гражданин Х. И. Д. на компетентните власти на ФР Германия.

Решението е окончателно.

Препис от решението да бъде изпратен незабавно на издаващата държава, чрез ВКП – София, отдел "Международно сътрудничество" и Министерство на правосъдието.

Да се уведомят - Началника на Затвора-Варна и ВОП за

обстоятелствата, касаещи мярката за неотклонение на българския гражданин Х. И. Д. и обезпечаване изпълнението по настоящото производство.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____